ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଚୌହଉରିଶି ନମ୍ବର

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଦୈବୀ ପ୍ରକାଶନ: ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଏବଂ ତାହାର ଶେଷକାଳୀନ ପ୍ରତିଫଳନକୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger
2024-04-04

ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ତୃତୀୟ ପ୍ରକ୍ସି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଆଲୋଚନା କରିବାବେଳେ, ଆମେ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ ଘଟିଛି ତାହା ସ୍ମରଣ କରିବୁ। ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିୟେଲ ତାଙ୍କର ଶେଷ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ ସେ ଆନ୍ତରିକ ଓ ବାହ୍ୟ ଉଭୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ହୁଅନ୍ତି। "ଶବ୍ଦ" ଅର୍ଥବୋଧକ ଇବ୍ରାନୀ ଶବ୍ଦ "dabar" କୁ "ବିଷୟ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେବେ ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନର ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ସେଠାରେ ଇବ୍ରାନୀ ଶବ୍ଦ "dabar" କୁ "ମାମଲା" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଥିଲା।

> ହଁ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହୁଥିଲି, ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭର ଦର୍ଶନରେ ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଖିଥିଲି ସେହି ମଣିଷ ଗବ୍ରିଏଲ, ଶୀଘ୍ରଗତିରେ ଉଡ଼ିଆସି, ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ନୈବେଦ୍ୟର ସମୟ ପ୍ରାୟରେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ। ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଜ୍ଞାପନ କଲେ, ମୋ ସହିତ କଥାହେଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ମୁଁ ଏବେ ତୁମକୁ ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ବୁଝାମଣା ଦେବା ପାଇଁ ବାହାରିଆସିଛି। ତୁମର ବିନନ୍ତିର ଆରମ୍ଭରେ ଆଜ୍ଞା ବାହାରିଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛି; କାରଣ ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ: ଏହିହେତୁ ବିଷୟଟି ବୁଝ, ଏବଂ ଦର୍ଶନକୁ ବିଚାର କର। ଦାନିଏଲ 9:21–23।

ଯେତେବେଳେ ଗବ୍ରିଏଲ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ "ବିଷୟଟି ବୁଝ, ଏବଂ ଦର୍ଶନଟି ବିଚାର କର" ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "biyn" କୁ "ବୁଝ" ଏବଂ "ବିଚାର କର" — ଉଭୟ ଭାବରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମାନସିକ ଭାବରେ ପୃଥକ କରିବା। ଗବ୍ରିଏଲ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ, "ବିଷୟ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ "dabar" ଏବଂ "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ "mareh" ମଧ୍ୟରେ ସେ ମାନସିକ ଭାବରେ ଏକ ପୃଥକତା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ। ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗବ୍ରିଏଲ ଯେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲେ, ତାହାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯେ, "ବିଷୟ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଦର୍ଶନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ "mareh" ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସେ ଚିହ୍ନିବେ। "ବିଷୟ", ଯାହା "dabar," ଅର୍ଥାତ୍ "ବାକ୍ୟ", ବାହ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ "mareh" ଦର୍ଶନ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ଦାନିଏଲ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଥିବା ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆନ୍ତରିକ ଓ ବାହ୍ୟ—ଉଭୟ ରେଖାକୁ ବୁଝନ୍ତି।

> ପର୍ସିଆର ରାଜା କୂରୁଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ବେଲ୍ଟଶଜ୍ଜର ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ବିଷୟକୁ ବୁଝିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ ବୁଝିଲେ। ଦାନିଏଲ 10:1।

"ବିଷୟ" ହେଉଛି ଇବ୍ର ୀୟ ଶବ୍ଦ "dabar," ଏବଂ "ଦର୍ଶନ" ହେଉଛି "mareh" ଦର୍ଶନ। ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ କ୍ତ । ଭାବେ ଦାନିଏଲ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ର ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି, ଯାହାଙ୍କ ର ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣତା ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାର। କୂରୁଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ଦାନିଏଲଙ୍କ ୁ ସେହି ସଂଶୋଧନ-ରେଖାରେ ସ୍ଥ ।ପିତ କରେ, ଯାହା 1989 ମସିହାରେ ଅନ୍ତ କାଳର ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। "ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ," ଯାହା 1989 ଠାରୁ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ୍ରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ଇତିହାସକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଦାନିଏଲ ତିନି ସପ୍ତ ।ହ ଧରି ଶୋକ

କରୁଥିଲେ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ସଂଶୋଧନ-ରେଖାରେ, ଏହି ଶୋକର ସମୟ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ ।ୟ ଏଗାରର ଦୁଇ ସାକ୍ଷ 1 ରାସ୍ତ ।ରେ ମୃତ ଥିବା ସାଢେ ତିନି ଦିନକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରୁଛି। ସୋଦୋମ ଓ ମିଶରର ସେହି ମହାନ ନଗରର ରାସ୍ତ ।, ଯେଉଁଠାରେ ଆମ ପ୍ର ଭୁ ମଧ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ, ସେହିଠାରେ ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ର ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥ ିମାନଙ୍କ ର ଉପତ୍ୟ କା ମଧ ଅଟେ।

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିଏଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଥିଲେ, ତାହାର ଅର୍ଥ ଗାବ୍ରିଏଲ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ତିନିଥର ସ୍ପର୍ଶ କରାଯାଏ। ସେହି ଦର୍ଶନ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀର ଏକ ପୃଥକୀକରଣ ସୃଷ୍ଟି କଲା। ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାର ସଦା ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଦାନିଏଲ ସେହି ଉପାସକମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଏକ ଶତ ଚଉଆଳିଶ ହଜାର ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ସହ ବିରୋଧରେ ଯେମାନେ ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖି ଭୟରେ ପଳାଇଗଲେ।

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ ପୂର୍ବରୁ ଗବ୍ରିଏଲ ତିନିଥର ଦାନିଏଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଏକ ଦର୍ଶନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ। ସେ ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଉଭୟ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରକାଶରେ (ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ), ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ପ୍ରକାଶରେ (ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ) ଚିତ୍ରିତ କରିଥିଲା। ପରେ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗବ୍ରିଏଲ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ। ଗବ୍ରିଏଲ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆସି, ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଯେହିଁ ଦର୍ଶନ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା, ସେହି ଦର୍ଶନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି। ଗବ୍ରିଏଲ ପ୍ରଥମେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ ସେହି ଦର୍ଶନର ଏକ ସାଧାରଣ ସାରାଂଶ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।

> ଏବେ ମୁଁ ତୁମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶେଷକାଳରେ ଯାହା ଘଟିବ, ତାହା ତୁମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଆସିଛି; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଆହୁରି ଅନେକ ଦିନ ପାଇଁ ଅଛି। ଦାନିଏଲ 10:14।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେହି ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଘଟିବ, ତାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ଉଦୟ ଓ ପତନଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସର ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଥିଲା, ଯାହା କ୍ରମେ ହିଂସ୍ର ପଶୁମାନେ ଓ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ବଳିପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ତେଇଶି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ବିଭିନ୍ନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ କାଳଖଣ୍ଡମାନଙ୍କର ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବିଭାଜନ ଥିଲା। କିପରି କି, ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମହିମାନ୍ୱିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଘଟିବ, ତାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଗବ୍ରିଏଲ ଇତିହାସର ସେହି ବିସ୍ତୃତ ରୂପରେଖା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ—ଯାହା ମହିମାନ୍ୱିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଟେ—ସେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାନ୍ତି ଯେ, ସେ ପୂର୍ବରୁହିଁ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ତେବେ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ କାହିଁକି ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିଛି, ତୁମେ କି ଜାଣୁଛ କି? ଏବେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ପାରସ୍ୟର ଅଧିପତିଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଫେରିଯିବି; ଏବଂ ମୁଁ ବାହାରିଯାଇଲେ, ଦେଖ, ଯବନର ଅଧିପତି ଆସିବ। Daniel 10:20.

ଗବ୍ରିଏଲ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାନ୍ତି ଯେ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଘଟିବ, ତାହା ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ ଦାନିଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ରଖିବେ। ଦାନିଏଲ ସେହି ପ୍ରଥମ ଦିନଠାରୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୁଝାମଣା ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଥିଲେ, ଯେଦିନ ସେ ଶୋକ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ।

> ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ଭୟ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଯେ ଦିନଠାରୁ ତୁମେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନିବେଶ କଲା ଏବଂ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କଲା, ସେହି ପ୍ର ଥମ ଦିନଠାରୁ ତୁମର କଥା ଶୁଣାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମର କଥାର କାରଣରୁ ଆସିଛି। କିନ୍ତୁ ପାରସ ରାଜ୍ୟ ର ଅଧିପତି ଏକୋଇଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ମୋତେ ପ୍ର ତିରୋଧ କଲା; କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ପ୍ର ଧାନ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଜଣେ ମୀଖାଏଲ ମୋତେ

ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ସେଠାରେ ପାରସର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଲି। ଦାନିଏଲ 10:12, 13.

ଦାନିଏଲଙ୍କ ତିନି ସପ୍ତାହର ଶୋକ ପରେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ପାତ୍ମୋସରେ ଯୋହନ ଯେଉଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଥିଲେ, ତାହା ସହ ସମଲୟିତ ଥିଲା।

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସ୍ୱୟଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ। ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା, ପତ୍ମୋସ ଦ୍ୱୀପରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଯୋହନ ଯାହା ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ସହ ସଦୃଶ। ଆମ ପ୍ରଭୁ ଏବେ ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କରେ କ'ଣ ଘଟିବ, ତାହା ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହ ଆସନ୍ତି। ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ଆମ ପାଇଁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷକାଳ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।"

"ଜଗତର ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ, ଯେମାନେ ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଥିବା ଧନରତ୍ନ ପରି ସତ୍ୟକୁ ଖୋଜନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ମଣିଷ ଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଏକ ଅନ୍ୟଧର୍ମୀ ରାଜଦରବାରର ମୋହମୟ ଆକର୍ଷଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାଟିଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ମନ ଏକ ମହାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବହାରରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ଥିଲା; ତଥାପି ସେ ଏସବୁଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମ୍ର କରିଲେ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୱେଷଣ କଲେ। ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିନତିଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତରସ୍ୱରୂପ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରାସାଦମାନଠାରୁ ଆଲୋକ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ବାସ କରିବେ। ତେବେ, ଆମେ କେତେ ଗଭୀର ଆନ୍ତରିକତା ସହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ଉଚିତ, ଯେଣିକି ସେ ଆମର ବୁଝିବାଶକ୍ତିକୁ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆମ ପାଖକୁ ଆଣିଦିଆଯାଇଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ବୁଝିପାରିବୁ।"

"'ଏବଂ ମୁଁ ଦାନିଏଲ୍ ଏକାକୀ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି; କାରଣ ଯେମାନେ ମୋ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଏକ ମହା କମ୍ପନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ପଳାଇଗଲେ.... ଏବଂ ମୋ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ମୋର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମୋ ମଧ୍ୟରେ ବିକୃତିରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିପାରିଲି ନାହିଁ।' ଯେମାନେ ସତ୍ୟରୂପେ ପବିତ୍ରୀକୃତ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଅନୁଭବ ଏହିପରି ହେବ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ୱ, ଗୌରବ ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଯେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ, ସେତେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟତାରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ଓ ଅପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଦେଖିବେ। ସେମାନଙ୍କରେ ନିର୍ପାପ ଚରିତ୍ର ଦାବି କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରବୃତ୍ତି ରହିବ ନାହିଁ; ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିକ୍ ଓ ଶୋଭନୀୟ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହୋଇଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରତା ଓ ଗୌରବ ସହ ତୁଳନାରେ, କେବଳ ଅଯୋଗ୍ୟ ଓ ନଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ମଣିଷମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଯାନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣା ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କହନ୍ତି, 'ମୁଁ ନିର୍ପାପ; ମୁଁ ପବିତ୍ରୀକୃତ।'"

"ତାହାପରେ ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦର୍ଶୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ଏବଂ ଏପରି ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କଲେ: 'ହେ ଦାନିଏଲ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ପୁରୁଷ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେ କଥାମାନ କହୁଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝ, ଏବଂ ସିଧା ହୋଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ; କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଛି।' ଏହି କଥା ମୋତେ କହିସାରିବା ପରେ, ମୁଁ କମ୍ପିତ ହୋଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲି। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, 'ହେ ଦାନିଏଲ, ଭୟ କର ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଯେ ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ତୁମ ହୃଦୟ ସ୍ଥିର କରିଥିଲା, ସେହି ଦିନରୁ ତୁମ କଥା ଶୁଣାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତୁମ କଥାର କାରଣରୁ ମୁଁ ଆସିଛି।'"

"ସ୍ୱର୍ଗର ମହିମାମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାନିଏଲଙ୍କୁ କେତେ ବଡ଼ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା! ସେ ନିଜ କମ୍ପିତ ସେବକଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଥାନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥାନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ୱର୍ଗରେ ଶୁଣାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଉତ୍କଟ ନିବେଦନର ଉତ୍ତରସ୍ୱରୂପ ପାରସୀକ ରାଜାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ଦୂତ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ ଉପବାସ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସେହି ତିନି ସପ୍ତାହ ଅବଧିରେ ସେହି ରାଜା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରଭାବକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ସେହି ହଠୀ ରାଜାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଗରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜକୁମାର, ମହାଦୂତ ମିଖାଏଲଙ୍କୁ

ପଠାଯାଇଥିଲା।”

“‘ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଏପରି କଥାମାନ କହିଥିବାବେଳେ, ମୁଁ ମୋର ମୁହଁ ଭୂମି ପ୍ରତି ନମାଇଦେଲି, ଏବଂ ମୁଁ ମୂକ ହୋଇଗଲି। ଆଉ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକଜଣେ ମୋର ଓଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ.... ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ମନୁଷ୍ୟ, ଭୟ କରିବନି; ତୋତେ ଶାନ୍ତି ହେଉ; ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହ; ହଁ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହ। ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିସାରିବା ପରେ, ମୁଁ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲି, ଏବଂ କହିଲି, ମୋର ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତୁ; କାରଣ ଆପଣେ ମୋତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଅଛନ୍ତି।’ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଦିବ୍ୟ ମହିମା ଏତେ ମହାନ ଥିଲା ଯେ ସେ ସେହି ଦର୍ଶନ ସହି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ତାହାପରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଦୂତ ନିଜ ଉପସ୍ଥିତିର ତେଜସ୍ୱିତାକୁ ଆବୃତ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ‘ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକଜଣେ’ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ। ନିଜ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ସେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା ଓ ବିଶ୍ୱାସର ଏହି ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଲେ, ଯେପରି ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣି ପାରନ୍ତୁ।”

“ଦାନିଏଲ ପରମୋଚ୍ଚଙ୍କ ଏକ ନିବିଡ଼ଭାବେ ନିଷ୍ଠାବାନ ସେବକ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ଜୀବନ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ମହାନ ସେବାକର୍ମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଅଟଳ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସମତୁଲ୍ୟ କେବଳ ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ନମ୍ରତା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କର ଅନୁତାପ ମାତ୍ର। ଆମେ ପୁନର୍ବାର କହୁଛୁ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଜୀବନ ସତ୍ୟ ପବିତ୍ରୀକରଣର ଏକ ପ୍ରେରିତ ଉଦାହରଣ ଅଟେ।” Review and Herald, February 8, 1881.

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଅନୁଭବ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ଦାନିଏଲ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ପରି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନକୁ ବୁଝନ୍ତି। ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାନିତ କରିବାର ଚାବି, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ଅନୁଭବ ଅବସ୍ଥିତ, ଏହି ସତ୍ୟର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ ସେ ଶୋକରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ଏକୋଇଶ ଦିନର ଶେଷରେ ମିଖାଏଲ ପଠାଯାଇଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ପଦରେ, ଦାନିଏଲ ଲିପିବଦ୍ଧ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ବାହ୍ୟ ଦର୍ଶନ — ଉଭୟର — ବୁଝାମଣା ରଖୁଥିଲେ। ଏକୋଇଶ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝାମଣା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଦାନିଏଲ “ବିଷୟ” ଓ “ଦର୍ଶନ”କୁ ପୃଥକ ପ୍ରକାଶନରୂପେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି।

“ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଶେଷ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଥିବାବେଳେ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ମନ ଯିରିମିୟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀରଭାବେ ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ହୋଇଉଠିଲା। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେହି ସମୟ ହସ୍ତଗତ ହୋଇଆସିଛି, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଚୟିତ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଦେବେ; ଏବଂ ଉପବାସ, ଦୀନତା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ, ସେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସ୍ୱର୍ଗର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟେ ଏହି କଥାରେ ବିନୟପୂର୍ବକ ନିବେଦନ କଲେ: ‘ହେ ପ୍ରଭୁ, ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଈଶ୍ୱର, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି ଓ କୃପାକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି’; ଆମେ ପାପ କରିଛୁ, ଅଧର୍ମ କରିଛୁ, ଦୁଷ୍ଟତା କରିଛୁ, ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହ କରିଛୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣଙ୍କ ବିଧିମାନ ଓ ନ୍ୟାୟବିଧିମାନଠାରୁ ଚ୍ୟୁତ ହୋଇ; ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ସେବକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ କଥାକୁ ମଧ ଶୁଣିନଥିଲୁ, ଯେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ନାମରେ ଆମର ରାଜାମାନଙ୍କୁ, ଆମର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ, ଆମର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଥିଲେ।’”

“ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ। ଦାନିୟେଲ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ନିଷ୍ଠାର ଘୋଷଣା କରୁନାହାନ୍ତି। ନିଜକୁ ପବିତ୍ର ଓ ସନ୍ତ ବୋଲି ଦାବି କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେ ନିଜକୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରକୃତ ପାପୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକାତ୍ମ କରନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଯେ ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଏହି ଜଗତର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନଠାରୁ ସେତେ ଅଧିକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଥିଲା, ଯେତେକି ମଧ୍ୟାହ୍ନବେଳେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୀଣ ତାରାର ଆଲୋକଠାରୁ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅଟେ। ତଥାପି ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାରା ଏତେ ଅଧିକ ଅନୁଗୃହୀତ ଏହି ପୁରୁଷଙ୍କ ଅଧରରୁ ନିସୃତ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଚିନ୍ତନ କରନ୍ତୁ। ଗଭୀର ନମ୍ରତାସହ, ଅଶ୍ରୁସହ, ଏବଂ ହୃଦୟ-ବିଦାରଣସହିତ, ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଓ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିନୟ କରନ୍ତି। ସେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲି ଦେଇ, ନିଜର ଅଧମତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାନତା ଓ ମହିମାକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇଥାନ୍ତି।”

“ତାଙ୍କ ର ଅନୁରୋଧମାନଙ୍କ କେତେ ଗଭୀର ଆନ୍ତ ରିକତା ଓ ଉକ୍ ଟତା ବିଶେଷତ୍ୱ ଦେଇଛି! ସେ ଦିନକୁ ଦିନ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ନିକଟତର ହେଉଛନ୍ତ ି। ବିଶ୍ୱ ।ସର ହାତ ଉପରକୁ ପ୍ର ସାରିତ ହୋଇ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଙ୍କ ର କେବେ ବି

ଅସଫଳ ନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରୁଛି। ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ବେଦନାଭରା ସଂଘର୍ଷରେ ଲିପ୍ତ ଅଛି। ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଅଛି ଯେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣାଯାଇଛି। ସେ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ବିଜୟ ତାଙ୍କର। ଯଦି ଆମେ ଏକ ଜନସମୂହ ଭାବେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେ ଯେପରି ସଂଘର୍ଷ କରିଥିଲେ ସେପରି ସଂଘର୍ଷ କରିଥାନ୍ତୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମ ପ୍ରାଣମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯେପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେପରି ଆମର ନିବେଦନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ମିଳିଥାନ୍ତା। ସେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କିପରି ନିଜ ମାମଲାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଶୁଣନ୍ତୁ:"

"'ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ କର୍ଣ୍ଣ ନତ କରି ଶୁଣ; ତୁମ ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ଆମର ଉଜାଡ଼ାବସ୍ଥାକୁ ଏବଂ ସେହି ନଗରକୁ ଦେଖ, ଯାହା ତୁମ ନାମରେ ଡାକାଯାଏ; କାରଣ ଆମେ ଆମର ଧାର୍ମିକତାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ବରଂ ତୁମର ମହା କରୁଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମର ବିନୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାର୍ଥନାମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ। ହେ ପ୍ରଭୁ, ଶୁଣ; ହେ ପ୍ରଭୁ, କ୍ଷମା କର; ହେ ପ୍ରଭୁ, କାନ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କର; ବିଳମ୍ବ କରିନାହିଁ, ତୁମ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥରେ, ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର; କାରଣ ତୁମର ନଗର ଏବଂ ତୁମର ପ୍ରଜା ତୁମ ନାମରେ ଡାକାଯାଉଛନ୍ତି। ଆଉ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହୁଥିଲି ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ପାପ ଓ ମୋର ଲୋକଙ୍କ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲି, ... ସେତେବେଳେ ଗବ୍ରିଏଲ ନାମକ ସେହି ପୁରୁଷ, ଯାହାକୁ ଆରମ୍ଭର ଦର୍ଶନରେ ମୁଁ ଦେଖିଥିଲି, ତ୍ୱରିତ ଉଡ଼ି ଆସି ସାନ୍ଧ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟର ସମୟରେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ।'"

"ଦାନିଏଲଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହେଉଥିବାବେଳେ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରାସାଦମାନରୁ ଦୂତ ଗାବ୍ରିଏଲ ଶୀଘ୍ର ଅବତରିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଆସିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣାଯାଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ପ୍ରବଳ ଦୂତଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ କୌଶଳ ଓ ବୁଝାମଣା ଦେବା ପାଇଁ,—ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଯୁଗମାନଙ୍କର ରହସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବା ପାଇଁ,—ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏପରିକାରେ, ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିବା ଓ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହରେ ଚେଷ୍ଟାଶୀଳ ଥିବାବେଳେ, ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ନିଯୁକ୍ତ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳନରେ ଆଣାଯାଇଥିଲା।"

"ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣିଷ ଆନନ୍ଦମୟ ଭାବନାର କୌଣସି କ୍ଷଣିକ ଉଡାଣ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନଥିଲେ, ବରଂ ଦିବ୍ୟ ଇଚ୍ଛାର ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ କରୁଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର ମହାନ ଭାର ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଥିଲା, ଯେମାନେ କଠୋରତମ ଅର୍ଥରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁନଥିଲେ। ସେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସେହି ପବିତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲଂଘନର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଛି। ସେ କହୁଛନ୍ତି, 'ଆମେ ପାପ କରିଛୁ, ଆମେ ଦୁଷ୍କୃତା କରିଛୁ.... କାରଣ ଆମର ପାପ ଓ ଆମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ, ଯିରୂଶାଲେମ ଓ ତୁମ ପ୍ରଜାମାନେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ନିନ୍ଦାର ପାତ୍ର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି।' ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ପ୍ରଜା ଭାବରେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶିଷ୍ଟ, ପବିତ୍ର ଚରିତ୍ରକୁ ହରାଇଥିଲେ। 'ଅତଏବ ବର୍ତ୍ତମାନ, ହେ ଆମର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ ଦାସର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ତାହାର ବିନତିଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣ, ଏବଂ ତୁମର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମୁହଁକୁ ତୁମର ଉଜାଡ଼ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ କର।' ଦାନିୟେଲଙ୍କ ହୃଦୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଜାଡ଼ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ପ୍ରତି ତୀବ୍ର ଆକାଙ୍କ୍ଷାରେ ଫେରିଯାଏ। ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାହାର ସମୃଦ୍ଧି କେବଳ ସେତେବେଳେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରିବ, ଯେବେ ଇସ୍ରାଏଲ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୋଧରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରିବେ, ଏବଂ ନମ୍ର, ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ଓ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବେ।"

ତାହାଙ୍କର ନିବେଦନର ଉତ୍ତରରେ, ଦାନିଏଲ କେବଳ ସେହି ଆଲୋକ ଓ ସତ୍ୟକୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ନାହିଁ, ଯାହାର ସେ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ସର୍ବାଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ, ବରଂ ଭବିଷ୍ୟତର ମହାନ ଘଟଣାବଳୀର ମଧ୍ୟ ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଜଗତର ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ରୀକୃତ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆକାଙ୍କ୍ଷା ନଥାଏ, କିମ୍ବା ବାଇବେଲ୍‌ର ସତ୍ୟକୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ସତ୍ୟ ପବିତ୍ରୀକରଣ କ'ଣ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।

"ଯେମାନେ ହୃଦୟରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ଭୂଖିତ ଓ ତୃଷିତ ହେବେ। ପରମେଶ୍ୱର ସତ୍ୟର କର୍ତ୍ତା। ସେ ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛନ୍ନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଆଲୋକିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ମାନବ ମନକୁ

ସେହି ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଧରିବା ଓ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି, ଯାହାକି ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି।"

"ଦାନିଏଲ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ କଥା କହିଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କର ଫଳ ଥିଲା ନମ୍ରତା ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ଖୋଜ। ସେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଅନେକଙ୍କ ପରି, ଏପରି ଭାବି ନଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ଆମେ କେବଳ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହେଉ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉ, ତେବେ ଆମେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ ତାହା କୌଣସି ବିଷୟ ନୁହେଁ। ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ପ୍ରେମ, ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟ ଓ ଆନ୍ତରିକ ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ନେଇଯିବ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ। ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସତ୍ୟ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାଭରା, ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଜ କରିବାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅଳସ, ସେ ଏମିତି ଭ୍ରାନ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ାଯିବ, ଯାହା ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାର ବିନାଶ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବ।"

"ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କ ଦର୍ଶନ ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଦାନିଏଲ ଆହୁରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇନଥିଲେ; କିନ୍ତୁ କିଛି ବର୍ଷ ପରେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନହୋଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି, ସେ ପୁନର୍ବାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆଲୋକ ଓ ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାରେ ନିଜକୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। 'ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ତିନି ସପ୍ତାହ ପୂରା ଶୋକ କରୁଥିଲି। ମୁଁ କୌଣସି ରୁଚିକର ଆହାର ଖାଇନଥିଲି, ମାଂସ କିମ୍ବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ମୋ ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ କରିନଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସିଭାବେ ନିଜକୁ ଅଭିଷେକ କରିନଥିଲି.... ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିବା ଜଣେ ପୁରୁଷ, ଯାହାଙ୍କ କଟି ଉଫାସର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ବାନ୍ଧାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କ ଦେହ ମଧ୍ୟ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟମଣି ପରି ଥିଲା, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ବିଜୁଳିର ଦୀପ୍ତି ସଦୃଶ, ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିର ପ୍ରଦୀପ ପରି, ତାଙ୍କ ବାହୁ ଓ ପାଦ ମସୃଣ ପିତଳର ବର୍ଣ୍ଣ ସଦୃଶ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସ୍ୱର ଜନସମୂହର ସ୍ୱର ପରି ଥିଲା।'"

"ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସ୍ୱୟଂ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କମ୍ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ ହୋଇନଥିଲେ। ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା, ଯେତେବେଳେ ପାଟମୋସ ଦ୍ୱୀପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବର୍ଣ୍ଣନା ସହ ସଦୃଶ। ଆମ ପ୍ରଭୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହ ଆସନ୍ତି, ଯେଣିକି ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯାହା ଘଟିବ ତାହା ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ। ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ଆମ ପାଇଁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷକାଳ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।" Review and Herald, February 8, 1881.

ଗବ୍ରିଏଲ, "ସ୍ୱର୍ଗର ନିଯୁକ୍ତ ଦୂତ," ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଆଣୁଥିଲେ, ତାହା ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯାହା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ପୂରଣ ଥିଲା। "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି"ର ପଦ୍ଧତି ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ, ଆମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିତ୍ରଣକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନବମ ଓ ଦଶମ—ଉଭୟ ଅଧ୍ୟାୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର ସମନ୍ୱୟ କରିବା ଉଚିତ। ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ହିଁ ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି।

ଦାନିଏଲ ଯିରିମିୟା ଓ ମୋଶାଙ୍କ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବୁଝିଥିଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ସନ୍ନିକଟରେ ଅଛି। ଏପରି କରି, ଦାନିଏଲ ଶେଷକାଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଜନମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଉଦ୍ଧାର ସନ୍ନିକଟରେ ଅଛି। ସେହି ଶେଷକାଳୀନ ଜନମାନେ ଏହା ଚିହ୍ନିବେ ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଛିତରା-ଛିତରି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ଯାହାର ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ଦାନିଏଲ, ଯିଏ ବାବିଲର ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଦାସତ୍ୱରେ ଛିତରାଯାଇଥିଲେ। ପରେ ସେମାନେ ବୁଝିବେ ଯେ ସେମାନେ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି, ନିଜମାନଙ୍କର ଏହି ଛିତରାଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ସେହି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ କାଳ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଉପାୟ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ।

ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରତିକାର ଯାହା ଦାବି କରେ, ଦାନିଏଲ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ନମ୍ରତାର ଅନୁଭବ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାବେଳେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କରୁଥିବେ। ସେହି ସମୟାବଧିର ସମାପ୍ତି ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଧାନଦୂତ ମୀଖାଏଲ ଅବତରଣ କରନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> ଏବଂ ତୁମେ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦେଶ ତୁମକୁ ଗ୍ରାସି ନେବ। ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ସେମାନେ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦେଶମାନଙ୍କରେ ନିଜ ଅନ୍ୟାୟର କାରଣରେ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟର କାରଣରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବେ। ଯଦି ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ୟାୟ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟ, ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ ଅପରାଧ ସେମାନେ କରିଥିଲେ ସେହି ଅପରାଧ, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ବିପରୀତରେ ଆଚରଣ କରିଥିଲେ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବେ; ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଚରଣ କରି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ଆଣିଥିଲି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବେ; ଯଦି ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଅଖତନା ହୃଦୟ ନମ୍ର ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ତେବେ ନିଜ ଅନ୍ୟାୟର ଦଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ: ତେବେ ମୁଁ ଯାକୋବଙ୍କ ସହିତ କରା ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ମରଣ କରିବି, ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ସହିତ କରା ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରିବି, ଏବଂ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ କରା ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଦେଶକୁ ସ୍ମରଣ କରିବି। ସେହି ଦେଶ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିନା ଉଜାଡ଼ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ସମୟରେ ନିଜ ସବ୍‌ବାଥମାନଙ୍କୁ ଉପଭୋଗ କରିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ୟାୟର ଦଣ୍ଡକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ; କାରଣ, ହଁ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ବିଚାରମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ମନେ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ମୋର ବିଧିମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିଥିଲା। ତଥାପି, ଏ ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦେଶରେ ରହିବେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବି ନାହିଁ, ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଘୃଣା କରିବି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନଷ୍ଟ କରିଦେବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କରା ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଦେବି; କାରଣ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ କରା ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ମରଣ କରିବି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଜାତିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲି, ଯେପରିକି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି: ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 26:38–45.